

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

<i>dan, svetac, blagdan</i>	<i>misna nakana</i>
NEDJELJA, 13. lipnja JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Ante, Toni</i>	8.00 † Barbara Kljajić 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 † iz ob. Jovanović; Za duše u čistilištu; † Nikola Pavić 18.30 † Zlatko Koren; Za zdravlje Mateja; † Vida Stojić; Na nakanu za zdravlje za Hrvoja i Karla;
PONEDJELJAK, 14. lipnja <i>Zdravko, Zlatko</i>	18.30 Na čast Prečistog Srca Marijina za Davora Galića; Na nakanu za zdravlje lve
UTORAK, 15. lipnja <i>s. Vid, mučenik</i>	18.30 † Petar i Margita Bajić; † Rozalija i Josip Marić; Za zdravlje Filipa Vukovića; † Franjo i Marija Zrinjski; † Branka Novak; † Mila Marija Sabol; † Desa Mišić; Za zdravlje supruga; † iz ob. Rendulić, Kramarić, Posezi; † Vladimir Kovač; † Rene Stella
SRIJEDA, 16. lipnja <i>Zlatko, Zlata</i>	18.30 Na čast Prečistog srca Marijina za Davora Galića; † Božo Galić; † Milan Zlopaša; † Marijan Radoš; † Dane Balenović;
ČETVRTAK, 17. lipnja <i>Petar, Terezija</i>	18.30 † Jure Gagić; Svi pokojni iz ob. Gagić
PETAK, 18. lipnja <i>Marcel, Paula</i>	18.30 Za zdravlje supruga; † iz ob. Tuškan, Haraminčić, Matešić; † iz ob. Janeš i Sušilović
SUBOTA, 19. lipnja <i>sv. Romuald</i>	18.30 † Josip Jambrec; † Filipa Ćavar;
NEDJELJA, 20. lipnja DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Margareta, Cvijeta</i>	8.00 † Barbara Kljajić 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 † Anda i Ante Kuljiš 18.30

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
 tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;
 e-mail: zupa@malaterezija.hr
 Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik
 Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.
 Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
 Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755
Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
 Miramarska 92, Zagreb
 939. God XXIII. 13. lipnja 2021.

Važnost dobrog sjemena

Poučavajući svoje učenike o načinu prisutnosti kraljevstva Božjega u svijetu i u našim dušama, Isus je posegnuo i za prispodobama koje smo čuli u današnjem evanđeoskom odlomku. Pričajući prispodobe o kraljevstvu, pričao je u biti o sebi i svome dolasku među ljude, jer on je to kraljevstvo o kojem je pričao. On je sadržaj tog kraljevstva, kao i navjestitelj koji tumači kako se to kraljevstvo ostvaruje. Danas je tako u središte pozornosti stavio sjeme, to jest kraljevstvo je Božje usporedio sa sijanjem sjemena. Time je htio skrenuti pozornost na to da je ono maleno, tiho, nezamjetno. Ne raste bučno ni spektakularno, a opet njegovu snagu ništa ne može zaustaviti. Na istovjetan način je Isus došao u ljudsku povijest: kao običan čovjek koji je svojim životom bio blagoslov čovječanstvu i koji je utkao svoj život u životе ljudi na tih i diskretan, a opet snažan i neizbrisiv i neponovljiv način. On je bio istinsko sjeme posijano rukom Očevoom na zemlju, te je rastao kao i svaki drugi čovjek, u jednostavnosti i siromaštvu, a opet s druge strane u sebi je nosio božansku snagu koja je od tog trenutka ostala neiskorjenjiva u ljudskoj stvarnosti. Štoviše, ostala je ona nosiva prisutnost koja čovjeka čini uistinu plodnim i sigurnim, te mu daje okrjeplju života u ovoj suznoj dolini.

Stoga i za nas vjernike ostaje najveća obveza ona koju nam stavlja Isus ovom prispodobom: „Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek baci sjeme u zemlju.“ Kraljevstvo je nebesko, dakle, kada čovjek dopusti da mu sjeme božanske plodnosti padne u srce, u plodnu zemlju duhovnoga života. Doista, prisutnost kraljevstva nebeskoga u našem srcu, a potom i u društvu, ovisi o sijanju božanskog sjemena. U nama neće biti ni milosti ni svete prisutnost koja dolazi sama od sebe, nekim naravnim putem. Za to se treba izboriti dopuštajući, a i tražeći svim srcem, da nas Bog oplemeni svojim darovima i milošću. Kraljevstva Božjega nema u nama ako ne dopustimo Bogu da u nas posije sjeme kraljevstva koje potom unutarnjom snagom ide prema plodnosti.

Na žalost mnogi ljudi misle da sami od sebe bez Boga mogu biti dovoljno ili jednako plodni kao i s njime. Zato se i ne trude dopustiti mu da on posije sjeme kraljevstva nebeskoga, već sami ostvaruju plodnost i blaženstvo po svojoj mjeri bez njega. Mnogi tako puštaju onim 'naravnim' silama da rastu u njima i da donose plodove, a ne vide da kraljevstvo nebesko ima posebno sjeme koje je uzgojeno u nebu, te nam je spušteno na zemlju po našem Gospodinu Isusu. Zavarava se svaki onaj koji misli da njiva ljudskoga života može ostati prazna, to jest donijeti nebeske plodove ako u nju nije posijano nebesko sjeme. Svaki čovjek bi morao znati da i ne sijanje dobrog sjemena je neko sijanje, jer se time prepušta mjesto korovu da uzme maha. To jest plodnost njive se prepošta besplodnosti i beskorisnom bilju da crpe zemlju. Na žalost danas čovjek ne zna razlikovati dobro sjeme od lošega, nebesko od zemaljskoga, a htio bi brati dobre plodove. Bilju koje dođe s vjetrom i onečisti plodnost njive njegova srca daje prostora, a htio bi brati ukusne i nezagadene plodove. Današnji čovjek se, na žalost, ponaša na istovjetan način prema Bogu koji sije dobro sjeme i prema korovu koji raste sam od sebe, izvan plana i mimo volje domaćina i gospodara. To je zanimljivo proturječje ovoga svijeta da na jednak način vrednuje nejednake stvari koje uopće nisu za usporedbu, te daje 'jednaka prava' dobrom sjemenu i korovu. Današnji čovjek je proglašio neka lažna prava korova da raste u njegovu srcu, zaboravljajući ili ne želeti da mu korov ne donosi plodove, već ga mu onečišćuje srce i guši plodnost.

S druge pak strane kad čovjek jednom posije pravo sjeme, onda stvar ide daleko lakše. Onda sjeme ima svoje zakonitosti koje nije ono samo sebi upisalo, već ih je upisao onaj koji ga je stvorio. To znači da kad jednom od srca primimo božansko sjeme, ono s takvom lakoćom raste u nama kao nešto najprirodnije i najprikladnije našemu srcu i plodnosti našega života. Bog je toliko dobar da je on sam priskrbio i skrbi. Mi ljudi koji otvaramo svoja srca i sijemo božansko sjeme ne praveći mu zaprek u srcu, nismo morali brinuti oko njegove kvalitete niti mu mi morao davati savjete i poticaje kako će rasti. Ono samo se u nama razvija unutarnjom zakonitošću. A naše je da mu ne sprječavamo rasti sukladno njegovim zakonitostima, koje nismo upisali mi, već darovatelj sjemena. Onaj koji je stvorio i dao sjeme on je odredio njegovu dobrotu i njegov tijek razvoja, a naše je samo prepoznati i podržavati da raste.

Potrudimo se stoga oko sijanja ovog dobrog sjemena u nama, te poštujmo njegov zakoniti tijek razvoja, pa će kraljevstvo nebesko lako u nama bujati svojim plodovima kojima ćemo mi sami postati nebeski blagoslov onima s kojima živimo. Ne budimo 'naturalisti' koji sve zemaljsko proglaši naravnim, te misle da će se sve u duhovnom životu i rastu dogoditi samo od sebe, već dopustimo Bogu da posije sjeme milosti i neka nam nebeski plodovi postanu nešto što je sasvim naravno za naš ljudski život. Prigrimo svoga Gospodina kao nebesko sjeme te se mi razvijajmo sukladno njegovim zakonitostima, kako bismo s njime donijeli plodove života vječnoga za sebe i sve koji su povjereni našoj duhovnoj skribi.

dr. sc. Ivan Bodrožić

Sveti Romuald

Romuald, utemeljitelj samotnjačkih samostana, prepunih mira i tišine, vodio je nadasve nemiran i lutalački život. Poslije prvih godina provedenih u lakomislenosti, mladi Romuald osjeća potrebu da se posveti asketskom životu i šutnjci.

Rođen u Ravenni oko god. 952., u bogatoj plemičkoj obitelji, s 20 godina ušao je u benediktinski samostan, kojega je, međutim, napustio kako bi se posvetio pustinjačkom životu. Neko se vrijeme tako bio povukao u brda talijanske pokrajine Veneto, ali ni ondje nije pronašao to što je tražio. U daljnjoj se potrazi povukao u španjolski samostan Cuxa. 10 godina kasnije, eto ga opet u Ravenni, kao opata Saint Appolinairea. Iduće se godine, nemirniji no ikada, našao u Montecassinu, gdje je napokon pronašao svoj put: nešto između monaškoga i pustinjačkoga života, koji se sastojao u radu, ali nadasve razmatranju i samoći. Na tragu te potrebe, što su je dijelili i brojni drugi mladići, procvjetao je niz vjerskih zajednica u različitim mjestima Italije.

Zajednica je kasnije dobila ime po jednome od njih: i danas su poznati kao "camaldolesi", prema mjestu Camaldoli. Tijekom stoljeća podijelile su se u dvije kongregacije, jednu pustinjačkog, drugu monaškog karaktera.

Romuald je preminuo u samostanu u Val di Castru 1027.g. No, prije nego je tako pronašao konačni mir, morao je podnijeti najrazličitije poteškoće: progonstva, dvojbe, pa čak i nepravednu ekskomunikaciju. Posmrtni mu ostaci počivaju u mjestu Fabrianu, kamo su premješteni godine 1481.

Ime Romuald je langobardskoga porijekla i znači: koji silovito zapovijeda. Zaštitnik je kamaldoškog reda.

Josip Antolović, SJ | Bitno.net

Župni oglasi

1. Svetе mise možete upisati sve do kraja 2021. godine;
2. Ministrantski susreti su subotom u 9.30 sati;
3. U subotu, 19. lipnja, Euharistijsko klanjanje u 17.50 sati;
4. Od nedjelje, 13. lipnja ukida se sveta misa u 17 sati.

Od 27. lipnja do 12. rujna primjenjujemo ljetni raspored:

- Župni ured radit će od utorka do petka 19 – 19.30 sati i
 - sv. misa nedjeljom u 10 i 18.30 sati, radnim danom u 18.30 sati;
5. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755;
 6. Uzmite ponuđeni tiskat: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.